

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/29/2017
Identifikačné číslo spisu:	1514224748
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1514224748.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. H. G., nar. XX. D. XXXX, bytom I., proti žalovanému: C. E., nar. XX. I. XXXX, bytom J., zastúpeného advokátskou kanceláriou G&G IURISCONSULTI s.r.o., so sídlom Šancová 48, 811 05 Bratislava, IČO: 35 941 413, o zaplatenie 331 939,19 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3CbZm/358/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2016, č. k. 3CoZm/38/2016-119, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 22. februára 2016, č. k. 3CbZm/358/2015-96 v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu vo výške 19 982,50 eur. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zákon neupravuje vrátenie, resp. nevyrubenie súdneho poplatku za námietky v prípade, kedy po podaní námietok bol návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu vzatý v celom rozsahu späť. Podľa odvolacieho súdu zákon upravuje len vrátenie súdneho poplatku za návrh, ktorý bol vzatý späť pred prvým pojednávaním a v danej veci nemožno postupovať analogicky v súvislosti s vrátením súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 9. novembra 2016 dovolanie, ktorým navrhol uznesenie odvolacieho súdu a výrok III. uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 22. februára 2016, č. k. 3CbZm/358/2015-96 zrušiť a aby dovolací súd rozhodol, že žalovanému sa súdny poplatok za námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 3Zm/752/2014-52 nevyrubuje. Prípustnosť dovolania žalovaný odôvodnil podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., nakoľko bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a zároveň aj podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s § 432 C. s. p., keďže dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi neriešil otázku povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok za námietky v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu v

pripade, kedy bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu pred prvým pojednávaním.

3. Porušenie práva na spravodlivý proces videl žalovaný v tom, že nebol včas, riadne a v dostatočnom rozsahu poučený o svojej poplatkovej povinnosti, ako aj v tom, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne.

4. K nesprávnemu právnemu posúdeniu žalovaný uviedol, že proti zmenkovému platobnému rozkazu sa mohol brániť jedine podaním námietok. Žalobcovi bol vrátený súdny poplatok za návrh krátený o 1 %. Týmto procesným postupom podľa dovolateľa došlo k porušeniu princípu rovnosti strán sporu, keďže vyrubený súdny poplatok predstavuje sankciu za uplatnenie procesných práv žalovaným. Jedná zo strán je povinná uhradiť súdny poplatok za využitie svojich procesných práv, zatiaľ čo druhá strana má nárok na vrátenie súdneho poplatku v rozsahu 99 %, t. j. znáša náklady súdneho konania v zanedbateľnom rozsahu. Podľa dovolateľa konajúce súdy vykladali zákon o súdnych poplatkoch formálne a reštriktívne. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o súdnych poplatkoch bez hlbšej právnej argumentácie stotožnil návrh na začatie konania s návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu podľa § 175 ods. 1 O. s. p., avšak odlišný právny názor zaujal, pokiaľ išlo o povinnosť žalovaného uhradiť súdny poplatok za námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu. Súd vo vzťahu k žalovanému vylúčil priame použitie ustanovenia § 11 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch, ako aj analógiu vo vzťahu k predmetnému zákonnému ustanoveniu. Prípustnosťou aplikácie ustanovenia § 11 ods. 3 a 4 zákona o súdnych poplatkoch sa súd na povinnosť žalovaného ani nezaoberal. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2011, sp. zn. 3Obo/85/2010 pritom podľa žalovaného vyplýva, že je prípustný extenzívny výklad jednotlivých ustanovení zákona o súdnych poplatkoch. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, konajúce súdy vec nesprávne právne posúdili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p.

7. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

8. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu z dôvodu existencie namietaných väd zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (ustanovenie § 237 ods. 1 O. s. p.), právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 420 C. s. p.) pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného

prostriedku. Vzhľadom na uvedené je pre posúdenie prípustnosti dovolania rozhodujúci charakter rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie smeruje.

9. Pod rozhodnutím vo veci samej je potrebné pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. chápať výrok rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, sú tie rozhodnutia, ktorými súd prvej inštancie nerozhodol o veci meritórne, ale procesne. Medzi tieto rozhodnutia sa zaraďujú uznesenia o zastavení konania, o odmietnutí podania vo veci samej, o odmietnutí žaloby na obnovu konania, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrením pred začatím konania vo veci samej alebo po skončení konania vo veci samej. Zároveň medzi tieto rozhodnutia možno zaradiť uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania smerujúceho proti rozsudku súdu prvej inštancie, alebo proti niektorému z vyššie uvedených uznesení súdu prvej inštancie, uznesenie odvolacieho súdu o zastavení odvolacieho konania z dôvodu späťvzatia odvolania a uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby, zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania. Iba proti týmto taxatívne uvedeným rozhodnutiam je dovolanie prípustné z dôvodu existencie vád zmätočnosti vymenovaných v ustanovení § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.

10. Žalovaný podal dovolanie proti rozhodnutiu o súdnom poplatku. Rozhodnutie o súdnom poplatku nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a ani rozhodnutie, ktorým sa konanie končí uvedených vyššie (viď bod 9 vyššie). Dovolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že dovolanie žalovaného, v ktorom namietal existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný. Uvedený záver platí aj v prípade, keď o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v uznesení o zastavení konania, pričom výrok o zastavení konania žalovaný opravnými prostriedkami (odvolaním a následne dovolaním) nenapadol.

11. Nakoľko dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.